

tę ocenę na stwierdzeniu, iż pewne filie organizacji producentów FresQ są nastawione wyłączenie na produkcję jednego producenta i że w wyniku utraty wpływu przez tego producenta na organizację filii FresQ nie spełnia już swojej centralnej funkcji w zakresie zbytu i określania cen. Rząd niderlandzki kwestionuje to stanowisko oraz płynącą z niego konsekwencję, iż władze niderlandzkie powinny były odwołać uznanie udzielone organizacji producentów FresQ.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999⁽³⁾ i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005⁽⁴⁾, w związku z art. 15 rozporządzenia nr 2200/96 i art. 8 w związku z pkt 8 i 9 załącznika I do rozporządzenia nr 1433/2003 na skutek potraktowania wydatków z tytułu nadruków na opakowaniach jako ogólne koszty produkcji i w konsekwencji wyłączenia ich z finansowania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, w związku z art. 11 rozporządzenia nr 2200/96 i art. 6 i 7 rozporządzenia nr 1432/2003 na skutek sformułowania wniosku, iż kryteria uznania nie zostały spełnione przez organizację producentów FresQ.
- 3) Ewentualnie zarzut trzeci, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005, w związku z art. 21 rozporządzenia nr 1432/2003, na skutek okoliczności, że wsparcie otrzymane przez FresQ w sezonie sprzedaży 2004-2007 nie zostało uwzględnione w ramach współfinansowania przez Wspólnotę.
- 4) Dodatkowo ewentualnie zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005 oraz zasady proporcjonalności, ponieważ wysokość korekty finansowej jest niewspółmierna w stosunku do rzeczywistego ryzyka finansowego ponoszonego przez Fundusz Rolny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1433/2003 z dnia 11 sierpnia 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i pomocy finansowej (Dz.U. L 203, s. 25)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (Dz.U. L 297, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-346/11)

(2011/C 252/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) (przedstawiciel: G. Dubois, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego, podjętej w dniu 10 maja 2011 r. poprzez przyjęcie sprawozdania nr A7-0155/2011;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 4 000 EUR tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i przygotowania skargi w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący żąda, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania komisji prawnej (A7-0155/2011) i oddalenia wniosku o skorzystanie z immunitetu i przywilejów Bruno Gollnicha [2010/2284(IMM)], a po drugie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący miał doznać w związku z zaskarżoną decyzją.

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1985 r.
- 2) Zarzut drugi, oparty na konieczności zastosowania w niniejszej sprawie art. 9 tego protokołu.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu utrwalonej praktyki komisji prawnej Parlamentu Europejskiego.
- 4) Zarzut czwarty, oparty na braku poszanowania zasady pewności prawa Unii Europejskiej i naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu niezależności poselskiej.
- 6) Zarzut szósty, oparty na naruszeniu przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczących procedury prowadzącej do cofnięcia mandatu posła.
- 7) Zarzut siódmy, oparty na naruszeniu zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony skarżącego.

xSkarga wniesiona w dniu 7 lipca 2011 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-347/11)

(2011/C 252/93)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) (przedstawiciel: G. Dubois, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego, podjętej w dniu 10 maja 2011 r. poprzez przyjęcie sprawozdania nr A7-0154/2011;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 8 000 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- zasądzenie na rzecz B. GOLLNISCHA kwoty 4 000 EUR tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i przygotowania skargi w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący żąda, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania komisji prawnej (A7-0154/2011) i oddalenia wniosku o skorzystanie z immunitetu i przywilejów Bruno Gollnisch [2010/2097(IMM)], a po drugie zasądzenia zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący miał doznać w związku z zaskarżoną decyzją.

Na poparcie skargi skarżący podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, oparty na naruszeniu art. 9 protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej z dnia 8 kwietnia 1985 r.
- 2) Zarzut drugi, oparty na konieczności zastosowania w niniejszej sprawie art. 9 tego protokołu.
- 3) Zarzut trzeci, oparty na naruszeniu utrwalonej praktyki komisji prawnej Parlamentu Europejskiego.

- 4) Zarzut czwarty, oparty na braku poszanowania zasady pewności prawa Unii Europejskiej i naruszeniu zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 5) Zarzut piąty, oparty na naruszeniu niezależności poselskiej.

- 6) Zarzut szósty, oparty na naruszeniu przepisów regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczących procedury prowadzącej do cofnięcia mandatu posła.

- 7) Zarzut siódmy, oparty na naruszeniu zasady kontradyktoryjności i prawa do obrony skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2011 r. — Event przeciwko OHIM — CBT Comunicaci3n Multimedia (eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS)

(Sprawa T-353/11)

(2011/C 252/94)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Event Holding GmbH & Co. KG (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Schoenen i V. T3belmann)

Strona pozwana: Urz3d Harmonizacji w ramach Rynku Wewn3trznego (znaki towarowe i wzory)

Stron3 postępowania przed Izb3 Odwoławcz33 była równie3: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL (Getxo, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urz3du Harmonizacji w ramach Rynku Wewn3trznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie R 939/2010-2;
- orzeczenie, że strona pozwana pokryje w3sne koszty oraz koszty poniesione przez stron3 skarż3c3;
- orzeczenie, że CBT Comunicaci3n Multimedia, SL pokryje w3sne koszty, je3eli przyst3pi do sprawy w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zg3aszaj3cy wsp3lnotowy znak towarowy: CBT Comunicaci3n Multimedia, SL

Zg3oszony wsp3lnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „eventer EVENT MANAGEMENT SYSTEMS” dla towar3w i us3g z klas 9, 35, 41 i 42 — zg3oszenie wsp3lnotowego znaku towarowego nr 6483606